

Jacques Derrida: Politiky přátelství

Aristoteles tedy prohlašuje: v přátelství se sluší spíše milovat než být milován. Nezapomínejme na obecnou rovinu tohoto tvrzení. Směřujeme k ní od spravedlnosti a politiky. Tento přechod od *Etiky Eudemovy* vede totiž k otázce zabývající se tím, co je správné, přesněji *to správné (to dikaion)* v přátelství. To, co se objevuje na prvním místě, je otázka toho správného a spravedlnosti, *dakaiosûne*. Ta charakterizuje jednání. Spočívá v chování se určitým způsobem – ve shodě s tím správným, v souladu se zásadou toho správného. Ve své vážnosti, stejně jako v nezbytnosti, je tato otázka zcela rovnocenná s otázkou toho krásného a toho žádoucího v přátelství. Dostává se tak na první místo ihned po celkovém otevření se subjektu, se kterým se navozuje přátelství (*peri philia*): Co je to přátelství? Jaké je? Co je to přítel? Má přátelství jeden nebo více významů?

Dobře C